

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

1 juli 2008

ONTWERP VAN DECREET

tot wijziging van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door de dames Vera Jans en Marijke Dillen**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Luc Martens.

Vaste leden:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack,
de dames Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge;

mevrouw Sonja Claes, de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera
Jans, de heer Luc Martens;

de dames Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Van
der Borgh;

de heer Bart Caron, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Van
Malderen.

Plaatsvervangers:

de heer Erik Arckens, mevrouw Agnes Bruyninckx, de heer
Johan Deckmyn, mevrouw An Michiels, de heer Leo Pieters;

de heer Paul Delva, de dames Cindy Franssen, Kathleen
Helsen, Tinne Rombouts;

de dames Hilde Eeckhout, Fientje Moerman, de heer Bob
Verstraete;

de dames Else De Wachter, Michèle Hostekint, de heer Flor
Koninckx.

Toegevoegde leden:

mevrouw Helga Stevens;

mevrouw Mieke Vogels.

Zie:

1702 (2007-2008)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet

– Nr. 2: Amendementen

INHOUD

Blz.

1. Toelichting door de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	4
2. Algemene bespreking.....	5
3. Artikelsgewijze bespreking	9
4. Reflectietermijn.....	11
5. Stemming	11

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak op 17 juni 2008 het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding.

1. Toelichting door de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Minister *Steven Vanackere* licht toe dat het oorspronkelijke decreet in de eerste plaats het overleg wilde regelen dat moet leiden tot de totstandkoming en de uitvoering van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding. De Vlaamse overheid geeft in haar armoedebestrijdingsbeleid terecht een grote plaats aan de stem van mensen in armoede.

De ondersteuning van de maatschappelijke dialoog die door de verschillende verenigingen waar armen het woord nemen wordt gevoerd, blijft in de gewijzigde versie van het decreet onverminderd een bijzonder belangrijke optie. Ook de verenigingen blijven daaraan vasthouden. Ze blijven ook verknocht aan de zogenaamde zes criteria: armen blijven zoeken, armen samenbrengen in groep, armen het woord geven, werken aan de maatschappelijk emancipatie van armen, werken aan maatschappelijke structuren en vormingsactiviteiten en de maatschappelijke dialoog organiseren. Die zes criteria zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Ze beschrijven een specifiek proces van maatschappelijke beleidsdialoog met en door mensen in armoede.

In het nieuwe ontwerp zal het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen een belangrijke coördinerende functie behouden om de uitwisseling tussen verenigingen te stimuleren en om de dialoog tussen het beleid en de mensen in armoede te organiseren. Het is ook de bedoeling dat het Vlaams Netwerk de ervaringskennis en de resultaten van de maatschappelijke dialoog in de verenigingen, omzet in beleidsaanbevelingen voor de overheid. Hij hoopt dat dit in de praktijk nog meer dan in het verleden aan bod kan komen. De omzetting naar beleidsaanbevelingen impliceert ook de toetsing van het materiaal dat vanuit de verenigingen komt aan wetenschappelijk onderzoek en aan kennis uit het buitenland of uit andere gemeenschappen en gewesten van dit land, aan de visies uit het middenveld, aan de expertise van sociale partners en aan de kennis en praktijkervaring van lokale besturen en openbare centra voor maatschappelijk welzijn (OCMW's). Dit is geen exhaustieve opsomming.

Bij de ondersteuning van de verenigingen en de expertise betreffende armoede, zal het Vlaams Net-

werk, gezien de verschillende organisaties die op deze domeinen actief zijn, een coördinerende rol opnemen. Een belangrijk element is het realiseren van afstemming met de samenlevingsopbouw, het algemeen welzijnswerk, de afdeling OCMW's van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSg) en andere belangrijke maatschappelijke actoren. Dit is niet gemakkelijk. De afstemming tussen de armoedebestrijding en de samenlevingsopbouw vergt geduldig overleg, met respect voor de eigenheid van elk van deze sectoren. De link naar de centra voor algemeen welzijnswerk (caw) is vanzelfsprekend, maar ook daar is er nood aan voldoende volwassen dialoog, met begrip voor wat ieder doet.

De ervaringskennis van mensen in armoede moet niet alleen omgezet worden in beleidsaanbevelingen, maar moet ook kunnen worden ingebed in organisaties en diensten die een opdracht hebben naar mensen in armoede. Mensen die actief zijn in de hulp- en dienstverlening en in het middenveld moeten in verbinding worden gebracht met de ervaring van mensen in armoede. Zo kan de ervaring van sociale uitsluiting teruggedrongen worden en kan de sociale kloof verkleinen. Dat is de reden waarom de Vlaamse overheid de opleiding en de tewerkstelling van de ervaringsdeskundigen in de armoede en de sociale uitsluiting blijft stimuleren.

Het voorliggende ontwerp van decreet introduceert twee grote politieke wijzigingen, naast een aantal terminologische aanpassingen die zorgen voor een betere overeenstemming met de situatie op het werkveld en een paar logistieke wijzigingen.

Vooreerst is het de bedoeling de verenigingen waar armen het woord nemen rechtstreeks te laten erkennen en subsidiëren door de Vlaamse overheid en ze niet langer te laten erkennen via het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen. De tweede belangrijke wijziging is de verlenging met drie maanden van de termijn waarbinnen de Vlaamse Regering een Vlaams Actieplan Armoedebestrijding dient op te stellen. Een nieuwe Vlaamse Regering zal dus tot twaalf maanden na haar aantreden de tijd krijgen om een plan op te stellen.

In de huidige situatie is het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen eigenlijk rechter en partij ten aanzien van de verenigingen. De mensen van het Vlaams Netwerk vinden dit zelf geen wenselijke situatie. Het Vlaams Netwerk is geacht de verenigingen waar armen het woord nemen inhoudelijk te ondersteunen, maar tegelijkertijd moet het de verenigingen beoordelen en financieren. Het decreet van 2003 bepaalt immers in artikel 10 dat de verenigingen waar armen het woord nemen via het Vlaams Netwerk dat samengesteld is uit de verschillende verenigingen, financiële ondersteuning

krijgen. De verenigingen moeten dus eigenlijk de subsidies onder elkaar verdelen. Deze bepaling heeft van in het begin kritiek uitgelokt. Naar het oordeel van veel actoren zorgt dit voor nodeloze spanningen binnen het Vlaams Netwerk. Dat is de reden waarom een wijziging zich opdrong. Het Vlaams Netwerk, maar ook de beoordelingscommissie, bestaande uit onafhankelijke deskundigen, en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) hebben gevraagd om het Vlaams Netwerk van die opdracht te ontlasten.

De opdrachten van het Vlaams Netwerk worden dus licht gewijzigd. Ze zullen verder verduidelijkt worden in de vernieuwde overeenkomst die de Vlaamse overheid met het Vlaams Netwerk zal sluiten. Binnen het Vlaamse armoedebestrijdingsbeleid behoudt het Vlaams Netwerk vanzelfsprekend een belangrijke functie. Het blijft een uitdrukkelijke keuze om – via de methodieken die worden toegepast in verenigingen waar armen het woord nemen – een prominente plaats te blijven geven aan de dialoog met mensen in armoede. Het is niet de bedoeling om de opdrachten die momenteel worden opgenomen door andere organisaties, aan het Vlaams Netwerk toe te kennen. De rol van het Vlaams Netwerk moet er precies in bestaan om samenwerking te realiseren met die verschillende partners om de opdrachten beter op elkaar af te stemmen. Vooral de afstemming met de samenlevingsopbouw, het algemeen welzijnswerk en het steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting is hier van groot belang. Dat is ook de reden waarom de timing van de meerjarenplanningen van deze organisaties op elkaar wordt afgestemd. In de meerjarenplanningen moet die samenwerking ook terug te vinden zijn. Het is uiteraard de bedoeling om te streven naar complementariteit bij organisaties die voor een groot deel dezelfde doelgroep voor ogen hebben, namelijk mensen die in armoede leven. Op de interministeriële conferentie van eind deze maand zal de minister een betere afstemming bepleiten tussen het federale niveau en het niveau van de gemeenschappen.

Een termijn van negen maanden is op zich niet te kort om een plan op te stellen. Deze termijn is echter wel te kort als men dat wil doen op een participatieve manier, samen met alle betrokken actoren. Daarom stelt hij in dit ontwerp van decreet voor om de termijn met drie maanden te verlengen.

De wijze waarop het actieplan moet worden geactualiseerd zal worden opgenomen in het uitvoeringsbesluit. Daarbij zal ook gebruik worden gemaakt van de evaluatie van de praktijk van de voorbije jaren en van de bemerkingen die in de commissie Welzijn werden gemaakt.

De terminologische aanpassingen zijn eigenlijk ver-

duidelijkingen. In het voorontwerp van decreet wordt melding gemaakt van opgeleide ervaringsdeskundigen in de armoede en de sociale uitsluiting. Daarmee wil men de ervaringsdeskundigheid van de mensen in armoede die de opleiding niet hebben gevolgd eveneens erkennen. Beide vormen van ervaringsdeskundigheid worden dus in rekening gebracht en gerespecteerd. In het nieuwe ontwerp wordt ook consequent de term armoedebestrijdingsbeleid gebruikt in plaats van de term armoedebeleid. Zo wil men een ambitieuzere klemtoon leggen.

De middelen voor het Vlaams Netwerk en voor de verenigingen waar mensen het woord nemen worden in dit ontwerp van decreet geïndexeerd. Veel organisaties die door Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG) worden ondersteund, zijn immers zeer loongedreven. De toezegging van een indexering zou eigenlijk een vanzelfsprekendheid moeten zijn. In het kader van het armoedebestrijdingsbeleid heeft hij dat consequent willen toepassen.

In de andere landsdelen en ook buiten België kijkt men met respect naar de instrumenten die in Vlaanderen werden ontwikkeld voor de armoedebestrijding. Hij hoopt dat deze wijzigingen aan het decreet kunnen leiden tot een grotere transparantie, een duidelijkere responsabilisering, een betere taakafbakening en een sterkere impact op het beleid, door het grotere accent op de beleidsaanbevelingen.

2. Algemene bespreking

Mevrouw *Mieke Vogels* stelt vast dat de grote lijnen van het vorige decreet inderdaad worden behouden. Er is een belangrijke wijziging, namelijk in de subsidiëring van de verenigingen waar armen het woord nemen. Zij is van oordeel dat de minister hier de verkeerde keuze maakt. Ze denkt dat het niet verstandig is om opnieuw een aparte sector te creëren waar de Vlaamse Regering lokale verenigingen gaat subsidiëren en ondersteunen. Dat impliceert ook een erkenning en het opleggen van erkenningsvoorwaarden.

De reden heeft de minister eigenlijk zelf al gegeven. De methodiek van de verenigingen waar armen het woord nemen leunt nogal sterk aan bij die van de samenlevingsopbouw en van een aantal verenigingen in de integratiesector. Vaak werken deze verenigingen in dezelfde achtergestelde buurten. De minister zegt dat hij de dwarsverbindingen met de andere sectoren belangrijk vindt. Na de goedkeuring van dit ontwerp van decreet zal er volgens haar echter nog weinig animo zijn om de essentiële samenwerkingsverbanden met de samenlevingsopbouw op te zetten.

Als men geen perspectief heeft op bepaalde middelen, dan werkt dat niet.

Op vraag van de minister verduidelijkt ze dat ze indertijd heeft geprobeerd om de verenigingen waar armen het woord nemen onder te brengen in het decreet op de samenlevingsopbouw. Dat bleek toen echter niet haalbaar. De verenigingen bleven op hun standpunt dat ze een afzonderlijke sector wilden vormen. Als de minister nu beslist om die sector te installeren en te financieren, dan zullen de verenigingen helemaal niet meer de behoefte voelen om intens te gaan samenwerken.

Zij denkt dat de eigenheid van de verenigingen waar armen het woord nemen iets heel dynamisch is. Als men dat in een erkenningsstructuur gaat inbedden, dan neemt men die dynamiek weg. De minister had het over de noodzaak van een indexeringsmechanisme voor een sector waar veel personeel werkt. Ze vraagt zich af of alle verenigingen die door het Vlaams Netwerk erkend zijn, nu een personeelslid gaan krijgen. Als dat niet het geval is, gaan ze het erg moeilijk krijgen om in orde te zijn met alle eisen van de administratie. De administratie moet de opgelegde erkenningsvoorwaarden inspecteren, en wel op basis van documenten. Het is echter net eigen aan mensen in armoede dat ze het niet zo nauw nemen met paperassen. Dat probleem kan worden opgelost door te voorzien in personeel.

Destijds werd gekozen voor een werkwijze waarbij aan het Netwerk een stuk verantwoordelijkheid werd gegeven op basis van jaarplannen die door de Vlaamse Regering werden goedgekeurd. In die jaarplannen worden doelstellingen opgenomen die men in de daaropvolgende jaren wil realiseren. Daarvoor krijgt men een enveloppe van de Vlaamse Regering. Dat was niet de meest makkelijke weg. Veranderen is echter nooit makkelijk. Ook bij de fusies van het algemeen welzijnswerk (AWW) of van de centra voor geestelijke gezondheidszorg (cgg) werd gezegd dat dit onmogelijk was. Als de overheid op een dergelijk ogenblik het been niet stijf houdt, dan voelen de mensen van de sector dat ze hun gelijk gaan krijgen en dringen ze nog harder aan.

Zij is ervan overtuigd dat het wel kan. Het destijds uitgewerkte decreet is gebaseerd op voorbeelden uit de sector van de preventieve gezondheidszorg, bijvoorbeeld Sensoa en het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG), die werken op basis van meerjarencontracten met de Vlaamse Regering. De verenigingen zonder winstoogmerk (vzw) die door Sensoa worden overkoepeld hebben bepaalde opdrachten, op basis van de jaarplannen. Hetzelfde geldt voor het VIG. Ze begrijpt niet waarom die dingen kunnen bij Sensoa en bij het VIG en niet bij het Vlaams Netwerk. Daar komt men steeds terug

op het feit dat het Vlaams Netwerk rechter en partij is.

Een mogelijke oplossing die misschien beter past bij de aard van de sector is het uitwerken van een tussenstructuur per provincie of per regio, met een personeelslid dat de betrokken verenigingen ondersteunt. Zij vindt het totaal verkeerd om nu te opteren voor een aparte sector van verenigingen waar armen het woord nemen. Ze zou het jammer vinden als alle middelen voor de armoedebestrijding zouden gaan naar personeelsleden die ervoor moeten zorgen dat de verenigingen kunnen blijven vergaderen. Ze vindt dat deze wijzigingen getuigen van weinig creativiteit.

Minister *Steven Vanackere* veronderstelt dat mevrouw *Vogels* vooral tegen deze piste gekant is omdat ze anders is dan de keuze die zij destijds heeft gemaakt. Mevrouw *Mieke Vogels* is het daar niet mee eens. Minister *Steven Vanackere* stelt dat zijn oordeel gebaseerd is op het feit dat mevrouw *Vogels* zwaar insisteert op het feit dat de armoedeverenigingen verplicht zouden worden om een personeelslid aan te nemen. Een van de kritieken die hij van de armoedeverenigingen heeft gekregen was echter net dat men hen – binnen het bestaande decreet – vroeg om een personeelslid aan te werven. De verenigingen zouden liever een grotere flexibiliteit krijgen bij het aanwenden van hun middelen. De formule die mevrouw *Vogels* naar voren schuift, namelijk dat verschillende verenigingen door één persoon zouden worden ondersteund, wordt niet onmogelijk gemaakt door het nieuwe decreet. Hij vraagt zich af waarom dat dan in het verleden niet gebeurd is, op basis van het bestaande decreet.

Mevrouw *Marijke Dillen* stelt dat de algemene lijn van dit ontwerp van decreet positief is. De veranderingen die de minister wil realiseren zijn onder meer het gevolg van de fundamentele kritiek van de SERV. Ze hoopt dat deze wijzigingen zullen zorgen voor wat meer dynamiek in de armoedebestrijding in Vlaanderen. Zij denkt echter dat de vervanging van de term armoedebeloid door de term armoedebestrijdingsbeleid niet volstaat om dynamiek te creëren. Het is belangrijker dat de minister als coördinator van het armoedebeloid binnen de Vlaamse Regering zijn collega's meer aanspoort tot een horizontaal armoedebeloid. Ze veronderstelt dat iedereen het erover eens is dat de armoedeproblematiek nog nooit zo groot is geweest als vandaag, ondanks de doelstellingen van het Vlaams regeerakkoord om de armoede in deze regeerperiode fundamenteel te verminderen. Ze bedoelt daarmee niet dat deze evolutie de schuld is van de Vlaamse Regering. Ze verwijst daarbij naar de artikelen in de kranten van vandaag over alleenstaande ouders, waarvan nauwelijks de helft er nog in slaagt om de eindjes aan elkaar te

knopen. Daarom dringt ze erop aan dat er inzake de armoedebestrijding een tandje bijgestoken zou worden.

Ze heeft een aantal vragen en bedenkingen bij dit ontwerp van decreet. Het huidige meerjarenplan loopt van januari 2007 tot december 2009. Het plan loopt dus al anderhalf jaar. Een van de prioritaire aandachtspunten was de beleidsbeïnvloeding in het kader van armoedebestrijding. Ze wil weten of de minister al weet heeft van concrete resultaten. Een ander aandachtspunt van het meerjarenplan was het sensibiliseren van de publieke opinie inzake armoede. Ze wil weten welke acties er op dat vlak ondernomen zijn gedurende het laatste anderhalf jaar.

Haar fractie heeft op zich geen probleem met het verlengen van de termijn voor het opstellen van een actieplan armoedebestrijding. Dat moet blijkbaar worden opgenomen in een uitvoeringsbesluit. De SERV vraagt om dat niet aan de SERV zelf voor te leggen, maar aan het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC). Ze wil het standpunt van de minister daaromtrent kennen.

In de toelichting staat dat er negen verenigingen waar armen het woord nemen erkend zijn in Brussel, vijf in Antwerpen, vijf in Gent, dertien in de regionale steden en vijftien in kleinere steden op het platteland. Ze wil weten of er enige samenwerking is tussen de verenigingen in eenzelfde regio of stad.

Jaarlijks studeren er ongeveer vijftien ervaringsdeskundigen af. Ze vraagt zich af of de afgestudeerden mee ingeschakeld worden.

Ontwerpen van decreet moeten worden voorgelegd aan de Raad van State en aan de SERV. Ze betreurt dat een aantal correcte opmerkingen van de SERV en van de Raad van State niet gevolgd werden. Bij de artikelsgewijze bespreking zal ze de amendementen toelichten die ze hierover opgesteld heeft.

Mevrouw *Elke Roex* stelt dat de werkvormen van de verenigingen waar armen het woord nemen uniek zijn, emancipatorisch en gebaseerd op reële ervaringen. Bijgevolg verdienen ze alle kansen. In tegenstelling tot mevrouw Vogels denkt zij dat dit een goed voorstel is. Haar fractie heeft dat in het verleden ook altijd bepleit, samen met de heer Vanackere, die toen nog parlements lid was. Ze is het eens met de nieuwe rol van het Vlaams Netwerk. Op dit ogenblik moet het Netwerk de initiatieven ondersteunen en hun belangen behartigen, maar tegelijk moet het ook de subsidies verdelen. Ze vindt dat het deze energie beter kan gebruiken voor de ondersteuningstaak.

Mevrouw *Sonja Claes* stelt dat het ontwerp van de-

creet volledig beantwoordt aan de vraag van het Vlaams Netwerk en van de verenigingen. Het geeft aan het Netwerk de juiste opdracht, namelijk de coördinatie en de ondersteuning van verenigingen. Vorige sprekers hebben gevraagd wie ervoor zorgt dat de verenigingen onderling samenwerken en dat ze contacten hebben met het AWW en met de OCMW's. Daarin is dat netwerk precies cruciaal. Daarom is ze erg tevreden met het ontwerp van decreet dat vandaag voorligt. Ze is het niet eens met mevrouw Vogels die ervoor pleitte dat het ondersteunen van de verenigingen en het verdelen van de gelden in één hand zouden blijven. Het is belangrijk om hierin te investeren, al is het geen eenvoudige keuze.

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* zegt dat haar fractie tevreden is met het voorliggende ontwerp van decreet. De subsidiëring via de Vlaamse Regering zal veel nader en intern gekrakeel voorkomen. Een aantal vragen die ze zich stelde, bijvoorbeeld rond de indexatie, werd al beantwoord in de uiteenzetting van de minister. Op de opmerking van de Raad van State dat het onduidelijk is of een kennisgeving aan het parlement ook nodig is bij de actualisatie van het actieplan heeft ze echter geen antwoord gekregen. Ze zou het goed vinden als er ook bij de actualisatie een kennisgeving aan het parlement zou zijn. Feedback aan het parlement kan de regelgeving ten goede komen.

Ze vraagt zich af welke richtlijnen de minister wenst te geven inzake de eventuele subcategorieën. Ze wil ook weten of er al financieringsbesluiten zijn.

Ze heeft opgemerkt dat er voor elk artikel suggesties werden geformuleerd inzake de inwerkingtreding. Ze vraagt zich af of er overgangsbepalingen zullen zijn en hoe die er zullen uitzien. Zullen die artikel per artikel worden bepaald, in functie van het moment van de inwerkingtreding? Ze suggereert dat er een tabel met overgangsbepalingen zou worden uitgewerkt.

De heer *Felix Strackx* sluit zich aan bij het pleidooi van mevrouw Dillen om een tandje bij te steken inzake armoedebestrijding. Er zijn immers niet alleen mensen in armoede: er is ook een grote groep bestaansonzekeren die in de huidige situatie snel in armoede zouden kunnen verzinken gezien de stijging van de levensduurte die veel te maken heeft met de stijging van de energieprijzen. Hij vraagt zich ongerust af wat er zal gebeuren als het winter wordt. De Commissie Energiearmoede heeft geprobeerd om aan die problemen wat te remediëren. Hij heeft de indruk dat de bevolking momenteel nog wat afwacht en hoopt op een prijsverlaging. Hij vreest echter dat die er niet meer komt en dat de hoge energie- en voedselprijzen blijvend zullen zijn.

Indertijd was hij ontgoocheld door het oorspronkelijke decreet. Hij vindt dat men inzake de armoede-

bestrijding verder moet gaan en dat men de mechanismen moet aanpakken die de armoede veroorzaken en bestendigen.

Minister *Steven Vanackere* besluit uit de tussenkomsten van mevrouw Dillen en van de heer Strackx dat men goed moet nadenken wanneer men een titel geeft aan een decreet. Dit decreet is een nuttig instrument om ervoor te zorgen dat de stem van de mensen in armoede goed gehoord wordt. De naam Armoedebestrijdingsdecreet kan echter de indruk wekken dat het decreet eigenlijk veel omvattender is dan het in werkelijkheid is. Hij is het ermee eens dat er voor een echte bestrijding van de armoede meer nodig is. Armoede is niet alleen een centenkwestie, maar het is toch voor een belangrijk stuk een centenkwestie. Over het grootste deel van de inkomensvormende logica in dit land wordt echter op een ander niveau beslist. Een studie van het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) toont wel aan dat de zorgverzekering zorgt voor veertien percent minder objectieve bestaansonzekerheid. Men kan dus niet zeggen dat de Vlaamse overheid niets doet. Hij is het eens met de suggestie van mevrouw Dillen dat hij de nodige aandacht moet besteden aan zijn coördinerende rol inzake armoedebestrijding. Het ontwerp van decreet dat vandaag voorligt heeft echter vooral betrekking op het organiseren van de inspraak van de personen in armoede.

Hij denkt dat er inderdaad vooruitgang is geboekt inzake de sensibilisering en dat men erin slaagt om beleidsaanbevelingen te formuleren die resultaat afwerpen. Bij de toelichting van het actieplan was het duidelijk dat elk van de ministers in zijn beleid conclusies trekt. Binnen zijn eigen verticale overleg is er op het vlak van de kinderopvang een discussie ontstaan tussen Kind en Gezin en de verenigingen. Dat leidt tot een nieuwe sensibilisering van het beleid. Inzake de sensibilisering van de publieke opinie stelt hij vast dat 17 oktober, de Werelddag van verzet tegen armoede, nu echt wel een publieksmoment wordt.

De afgevaardigde beheerder van de SERV heeft inderdaad in een brief laten weten dat hij het verkieslijk vond om dit aan VESOC voor te leggen. Hij vindt dat de SERV het niet bij het rechte eind heeft. Hij wil de SERV er bij een volgende gelegenheid aan te herinneren dat armoede een probleem is dat zich nestelt in elk beleidsdomein. Een belangrijk kenmerk van een goed armoedebeleid is dat men attent is voor de problematiek van uitsluiting van mensen in armoede, zowel in de harde als in de zachte sectoren.

Binnen het Vlaams Netwerk is er uiteraard samenwerking. Er is ook samenwerking op stedelijk ni-

veau. In Antwerpen is er bijvoorbeeld het Antwerps Platform voor Generatiearmen (APGA), in Brussel is er het Brussels Platform en in Gent is er de Gentse Overlegtafel.

Hij herinnert aan de slide die enkele weken geleden werd getoond en waaruit bleek dat de afgestudeerde ervaringsdeskundigen aan de slag waren in verschillende organisaties. Men kan dus besluiten dat deze opleiding zeker tot tewerkstelling leidt.

Op de vraag van mevrouw Hoebeke of het parlement bij de actualisatie wordt betrokken antwoordt hij dat hij in het uitvoeringsbesluit een halfweegse evaluatie wil opnemen. Op dat ogenblik heeft men al voldoende tijd gehad om resultaten te behalen en is er nog voldoende tijd om bij te sturen. Dat zou hij willen koppelen aan een sterk overlegmoment in het Vlaams Parlement.

De categorieën voor de subsidiëring zijn nog in bespreking. De zes criteria die belangrijk zijn voor de armoedeverenigingen worden uiteraard als houvast gehanteerd.

Het is de bedoeling het Vlaams Netwerk zo spoedig mogelijk te ontlasten van de opdracht om de verenigingen te erkennen en te subsidiëren. Daarom is er voorzien in een overgangsregeling voor 2009 waardoor het Vlaams Netwerk geen nieuwe procedure meer hoeft op te starten. Hij bereidt de aanpassing van het uitvoeringsbesluit voor, in overleg met het Vlaams Netwerk en met de afdeling Welzijn en Samenleving van het departement WVG. Voor de periode van 1 april 2008 tot 31 maart 2009 worden er door het Vlaams Netwerk 47 verenigingen gesubsidieerd.

In overleg met het Agentschap Inspectie, dat de komende maanden nader kennis zal maken met een aantal verenigingen, zal een nieuw subsidiëringen- en erkenningskader worden opgemaakt. Hij vindt het belangrijk dat de dynamiek van de verenigingen en de stabiliteit en de duurzaamheid van de werkingen kan worden gegarandeerd. Een voldoende schaalgrootte van de verenigingen is zeker belangrijk. Voor de opmaak van een nieuw erkennings- en subsidiëringkader contacteert zijn kabinet een aantal sleutelfiguren, zoals de leden van de beoordelingscommissie die het Vlaams Netwerk heeft geïnstalleerd. De administratie gaat ook na wat de praktijk is binnen het sociaal-cultureel werk. De verenigingen krijgen de gelegenheid om voor de realisatie van de opdrachten overeenkomsten te sluiten met derden. Ook dat zal worden geregeld in de uitvoeringsbesluiten. De samenwerking moet worden gestimuleerd. Hij streeft naar een naadloze overgang inzake de subsidiëring en naar een transparante communicatie.

3. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 2

Mevrouw *Mieke Vogels* merkt op dat er in artikel 2 sprake is van een vereniging van overwegend armen en andere personen. Ze wil weten wat men daar precies mee bedoelt. Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat men niet arm hoeft te zijn om lid te worden van een vereniging waar armen het woord nemen. Het is wel de bedoeling dat de leden overwegend mensen in armoede zijn. Mevrouw *Mieke Vogels* veronderstelt dat dit mee zal worden opgenomen in de erkenningscriteria. Minister *Steven Vanackere* merkt op dat het zelfs in het decretale kader is opgenomen. Dat is dus nog sterker. Hij herinnert er ook aan dat deze passage al in het oorspronkelijke decreet stond.

Mevrouw *Mieke Vogels* vraagt zich af wat de definitie is van een mens die in armoede leeft. Ze vindt dat deze omschrijvingen belangrijker worden wanneer men naar een erkende sector evolueert. Minister *Steven Vanackere* krijgt de indruk dat de woorden er voor mevrouw *Vogels* pas toe doen op het ogenblik dat de subsidie rechtstreeks van de Vlaamse overheid komt en niet wanneer de subsidiëring gebeurt via een netwerk. Het Vlaams Netwerk zou dus los van een definitie zijn eigen zin kunnen doen. Er wordt gewerkt met een reeds bestaande decretale definitie. Mevrouw *Mieke Vogels* vindt dat deze definitie nu in een ander kader wordt gebruikt. In de vorige aanpak was er een responsabilisering van de sector, die een beleid uitvoert op basis van jaarplannen die waren afgesproken met de Vlaamse overheid en die in functie daarvan subsidies ontvangt. Dat is een totaal andere manier van werken.

Een amendement van de dames *Marijke Dillen* en *Greet Van Linter* en de heren *Felix Strackx* en *Erik Tack* (*Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1702/2, amendement nr. 1) strekt ertoe in 2°, in de voorgestelde tekst op de vijfde regel na het woord “opleiding”, de woorden “of door een gelijkwaardige ervaring” in te voegen. Dit amendement is geïnspireerd op de aanbeveling van de SERV om dit ook mogelijk te maken via een gelijkwaardige ervaring.

Mevrouw *Elke Roex* merkt op dat het erg belangrijk is dat de ervaringsdeskundigen in de armoede ook de tijd krijgen om afstand te nemen van hun eigen pro-

blematiek. Die specifieke opleiding maakt het verschil tussen iemand die de ervaring heeft gehad en iemand die die ervaring ook kan inzetten om hulpverlening te bieden aan anderen. Daarom vindt ze dat dit amendement niet moet worden goedgekeurd.

Amendement nr. 1 wordt verworpen met 3 stemmen tegen 7.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikelen 3 tot 6

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 7

Een amendement van de dames *Marijke Dillen* en *Greet Van Linter* en van de heren *Felix Strackx* en *Erik Tack* (*Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1702/2, amendement nr. 2) strekt ertoe in 2°, aan de voorgestelde tekst een zin toe te voegen, die luidt als volgt: “De Vlaamse Regering bepaalt de werking en de wijze van rapporteren.”. Ook hier verwijst ze naar het advies van de SERV dat stelt dat er een goede samenwerking moet zijn met andere actoren waarbij taken en opdrachten op elkaar worden afgestemd.

Minister *Steven Vanackere* vraagt zich af of dit amendement wel nodig is. Uiteraard komt er een uitvoeringsbesluit waarin de wijze van rapporteren zal worden omschreven. Mevrouw *Marijke Dillen* merkt op dat de bekommernis die de SERV heeft geformuleerd in haar advies terecht is. Daarom stelt ze voor om het advies te volgen. De heer *Luc Martens*, voorzitter, valt de minister bij. De uitvoeringsbesluiten waarin de wijze van organiseren en rapporteren wordt gepreciseerd, behoren tot bevoegdheid van de Vlaamse Regering. Misschien zijn er nog heel wat andere artikelen waarover men met evenveel reden zou kunnen zeggen dat de Vlaamse Regering moet zorgen voor uitvoeringsbesluiten. Mevrouw *Marijke Dillen* vindt dat de voorzitter hiermee net een belangrijk argument aanreikt. In bepaalde andere artikelen gebeurt het immers wel, bijvoorbeeld in artikel 10 en in artikel 14. Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat men bij het inschrijven van een indexeringsformule in een decreet wel degelijk moet zeggen dat de regering zal bepalen hoe die indexering zal gebeuren. Het is immers niet gebruikelijk om decretaal te bepalen welke index er zal worden gebruikt. Er zijn nog andere gevallen waarin de decreetgever expliciet zegt dat de uitvoerende macht haar werk moet doen. In dit geval be-

twijfelt hij echter of in het decreet moet worden opgenomen dat de regering daarvoor moet zorgen. Het is immers een algemene regel dat men de beginselen van het decreet moet verwerken in de uitvoeringsbesluiten.

Amendement nr. 2 wordt verworpen met 3 stemmen tegen 7.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 8

Een amendement van de dames Marijke Dillen en Greet Van Linter en van de heren Felix Strackx en Erik Tack (*Parl. St. Vl. Parl. 2007-08, nr. 1702/2, amendement nr. 3*) strekt ertoe een tweede paragraaf in te lassen die luidt als volgt: “Indien de betrokken verenigingen niet meer aan de erkenningsvoorwaarden voldoen, wordt de erkenning door de Vlaamse Regering ingetrokken.”. Dit amendement is geïnspireerd op een advies van de Raad van State. De Raad van State stelt dat er iets moet worden voorzien voor het geval de verenigingen niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden die in het decreet worden opgesomd.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat hij inspanningen gedaan heeft om de adviezen van de Raad van State te verwerken. Artikel 8, 6°, bepaalt dat de Vlaamse Regering de erkenning kan intrekken indien de vereniging niet meer aan de erkenningsvoorwaarden voldoet. Mevrouw *Marijke Dillen* erkent dat ze deze bepaling over het hoofd gezien had.

Amendement nr. 3 wordt ingetrokken.

Artikel 9

Mevrouw *Mieke Vogels* merkt op dat in dit cruciale artikel wordt bepaald dat de middelen die nu naar het Netwerk gaan voor een deel naar de te subsidiëren verenigingen zullen gaan. Ze wil weten hoe de middelen precies zullen worden verdeeld tussen het netwerk en de verenigingen. Minister *Steven Vanackere* kan daar nog niet op antwoorden. Hij benadrukt wel dat hij streeft naar continuïteit in het beleid.

Mevrouw *Mieke Vogels* wil weten of het alleen om personeelssubsidiëring gaat. Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat er ook andere subsidies zijn.

Mevrouw *Mieke Vogels* stelt dat de keuze voor een afzonderlijke sector een planning noodzakelijk maakt. Ze wil weten of de minister een uitbouw van dergelijke verenigingen voorziet over heel Vlaanderen.

Minister *Steven Vanackere* heeft de indruk dat mevrouw *Vogels* ervan uitgaat dat de overheid zich een aantal vragen niet hoeft te stellen als de subsidiëring verloopt via het Vlaams Netwerk. De verenigingen, de SERV, de experts en het Vlaams Netwerk zelf vinden dit evenwel geen goede werkwijze. Hij is ervan overtuigd dat de politiek pas stappen kan zetten wanneer ze voldoende ingedekt is door een stuk van de samenleving. In die zin is hij niet echt een grote voorstander van het primaat van de politiek. Hij vindt dat deze decretale aanpassingen de werkwijze veel transparanter, veel democratischer en veel makkelijker controleerbaar maken. Men moet hem vandaag trouwens niet vragen om te antwoorden op zaken waarop men in 2003 eigenlijk al een duidelijk antwoord had mogen formuleren.

Mevrouw *Mieke Vogels* denkt dat haar visie over hoe een armoedebestrijdingsbeleid er op het terrein moet uitzien grondig verschilt van die van de minister. Zij heeft nooit geloofd in een netwerk van erkende verenigingen op basis van door de administratie gecontroleerde erkenningscriteria. Een vereniging waar armen het woord nemen is immers erg flexibel en kan soms ontstaan in een buurthuis of in het kader van een OCMW. Ze vindt het niet goed om deze verenigingen te betonnen via een subsidiestructuur. Het Vlaams Netwerk kan zich in zijn jaarplan voorstellen om de volgende drie jaar te werken rond het sensibiliseren van de verenigingen rond gezondheidszorg. Het Netwerk kan de verenigingen daar tijdelijk op inzetten, maar het kan ook in andere middelen voorzien. Dat was de bedoeling van het decreet zoals het in 2003 gestemd was. Ze gelooft gewoon meer in die werkwijze. Om in orde te zijn met de administratieve verplichtingen, zal een vereniging die voor het grootste deel bestaat uit mensen in armoede, verplicht zijn een personeelslid aan te werven. Daar heeft ze veel vragen bij.

Mevrouw *Elke Roex* stelt dat ze veel organisaties kent die tevreden zouden zijn als ze ‘gebetonneerd’ werden in een decreet. Zij is blij dat de armoedeorganisaties bestaanszekerheid krijgen en dat ze de nodige ondersteuning krijgen.

Bij de opmerking van de minister dat het belangrijk is dat de verenigingen ingebed zijn in de samenlevingsopbouw vraagt mevrouw *Mieke Vogels* zich af waarom het aantonen van samenwerking met de samenlevingsopbouw dan niet weerhouden is als erkenningcriterium. Minister *Steven Vanackere* verwijst in zijn antwoord naar de opmerking van mevrouw *Vogels* dat de sector in 2003 niet rijp was voor samenwerking. Vandaag wordt in de meerjarenplanningen van het Vlaams Netwerk en van de samenlevingsopbouw ingeschreven dat de onderlinge samenwerking ingebed moet zijn. Voor het eerst komt er dus schot in deze zaak, weliswaar op het

niveau van het Netwerk. De samenwerking hoeft echter niet georganiseerd te worden door de verenigingen. Men mag de verenigingen niet overbelasten met administratieve taken. Deze samenwerking is geen gemakkelijke zaak. Daarom zal hij dat stapsgewijs aanpakken.

Artikel 9 wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikelen 10 tot 21

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 10 stemmen.

4. Reflectietermijn

Conform artikel 56, 3 van het Reglement beslist de commissie eenparig dat er geen reflectietermijn en geen reflectienota's zullen zijn.

5. Stemming

Het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

De verslaggevers,

Marijke DILLEN
Vera JANS

De voorzitter,

Luc MARTENS
